

[Carl P. Jensen.]

vi har fået denne anskuelsesundervisning, som vi måske ellers ikke havde haft i så konkret form.

Jeg har ikke meget at føje til den højtærede boligministers udtalelser. Jeg er naturligvis enig i, at skal der i det hele taget ske noget som helst i retning af ændringer i den nugældende lov, har vi også vor ønskeseddel parat. Vi har aldrig lagt skjul på, at vi ikke var tilfredse med den lov, som vi fik gennemført for godt et år siden, vi har heller ikke lagt skjul på, at vi fandt den ændrede lånegrænse for lav, fordi den betød en alvorlig belastning for lejerne. Men med disse ulemper og den belastning, som dette i sig selv er, kan jeg ikke se, der skulle være noget som helst, der taler for at udvide det velhaverbyggeri, som kap. V. A. giver mulighed for, på bekostning af det sociale byggeri. Jeg synes tværtimod, at man nu skulle trække vejret lidt og se tiden an, så man kan blive klar over, om der nu virkelig også er det behov, det ærede medlem hr. Paabøl har givet udtryk for.

Det ærede medlem havde sin formodning om, hvem det var, der flyttede ind, og hvad der skete ved den omflytning, der fandt sted, samt om, at der blev frigjort lejligheder, der lå på et prisniveau, almindelige mennesker kunne betale. Vi ved ikke så forfærdelig meget om den skæbne, der venter denne boligmasse på det almindelige boligmarked. Når disse boliger for tiden synes at have en chance, tror jeg, at det dels skyldes den forholdsvist begrænsede mængde, der i øjeblikket findes deraf, dels at der her utvivlsomt er tale om en art gennemgangslejligheder, som man flytter ind i, indtil bedre chancer for at komme til at bo til en mere rimelig leje viser sig. Jeg har en levende fornemmelse af, at de mange bygherrer, der efterhånden kommer, meget snart vil gøre deres bitre erfaringer, og så er jeg ikke sikker på, at det ærede medlem vil høste nogen særlig tak for sit initiativ.

Jeg kan godt se, at der er mindre heldige sider ved kap. V.-byggeriet. Jeg tænker navnlig på det hjørne, som det ærede medlem omtalte tilsidst: kap. V. B. I § 35, stk. 2, er det fastslået, at rådighedsbeløbet til kap. V.-byggeriet fortrinsvis skal komme kap. V. A.-byggeriet tilgode på bekostning af kap. V. B.-

byggeriet, og jeg kan ikke afvise den tanke, at man nærmest fortolker ordet „fortrinsvis“ som „udelukkende“. Derfor vil jeg gerne bede den højtærede minister om at se lidt nærmere på denne fordeling; jeg tror nemlig, det er en lidt for hård fortolkning af udtrykket „fortrinsvis“, og det ville sikkert være heldigt, om boligministeriet ved lovens administration var opmærksom på denne fortolkning.

Jeg gentager, at skulle der være et almindelig ønske om at få foretaget ændringer i loven, melder vi os også med vore ønsker. Jeg skal afstå fra at komme nærmere ind på dem nu og kun lige antyde, at jeg meget gerne så, at vi fik en mulighed for at skaffe nogle penge til opførelse af den type lejligheder, som det oprindelige forslag i realiteten blev udvidet med. Da vi behandlede byggestøtteloven og nåede frem til rådighedsbeløbene, forudsatte man, at dette byggeri skulle ske indenfor en grænse på fra 60—85 m². Vi fik sænket undergrænsen til 50 m², og jeg er nu af den opfattelse, at det ikke er den type lejligheder, man skal animere boligselskaberne til at bygge. Men på den anden side vil jeg gerne understrege, at jeg erkender, at der er et meget stort behov for et sådant byggeri. Jeg tænker på de lejlighedstyper med et areal på 50 m², som netop er så anvendelige for enlige. Kunde der skaffes midler hertil, vil jeg gerne være med til at give denne lejlighedstype et fortrin ved fordelingen af midlerne i henhold til kap. II, fordi der er et overordentligt stort behov, ikke mindst hos enlige kvinder, som er gået ud af aktiv tjeneste. De, der har med boligselskaber at gøre, kender den tragedie, det kan være for en sådan kvinde, når man ikke kan anvise hende en lejlighed, men hun fortsat er henvist til at friste tilværelsen ved at bo til fremleje. Men disse mennesker hjælper man i hvert fald ikke ved at gennemføre det foreliggende lovforslag, for det tager sigte på et byggeri, der ligger ud over de muligheder, denne kategori af medborgere kan præstere midler til.

Jeg tror imidlertid ikke på muligheden af at foretage en revision af loven i overensstemmelse med de ønsker, som også mit parti nærer, og derfor tror jeg ikke, der er store muligheder for at få dette lovforslag gennemført. Men jeg er natur-